

ΝΕΟΛΟΓΟΥ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΙ
ΜΕΤΑ ΤΟΥ "ΝΕΟΛΟΓΟΥ"

Ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐτησίᾳ Φρ. γρ. 46
Ἐν ταῖς Ἑσθρίας Μετ. 16
Ἐν Ἑλλάδι, Ἀργεῖῳ καὶ Ἑ-
ρωπῇ Φρ. γρ. 70
Ἐν Ρωσίᾳ Ρούβλ. 25
Ἐξάμηνιοι καὶ ἡμίση.

ΠΟΛΙΤΙΚΗ, ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ, ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ Δ. Ι. ΒΟΥΤΥΡΑΣ.

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΙ
ΑΝΕΥ ΤΟΥ "ΝΕΟΛΟΓΟΥ"

Ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐτησίᾳ Μετ. 4
Ἐν ταῖς Ἑσθρίας Μετ. 1
Ἐκτὸς τῆς Τουρκίας Φρ. γρ. 25
Δι' ἀνδροματὶ ἐκίς.

Ἐκαστον φύλλον τιμᾶται γροσίον δύο (2).

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ.

Πολιτικὴ Ἐπιθεώρησις.—(Ἐργέστου Κουρτίου) Ἡ Ἑλλη-
νικὴ Ἱστορία (Μεταφραζομένη ὑπὸ Μ. Ε. Μιχαλοπούλου).—Ἡ
ἱστορικὴ παρὰ Σοφοκλεῖ (ὑπὸ Κλεοβούλου Κοκκολάτου).—Περὶ
τῶν Ἰδαίων Δακτύλων.—Γενικαὶ θαυμασιότητες.—Ποικίλα.—Τὸ
ἐν Λονδίῳ διεθνὲς συνέδριον τῶν Ἀδιανολόγων.—Σύλλογος
τοῦ Διεθνούς δικαίου.—Ὁ Χριστόφορος Κολόμβος καὶ οἱ Ἰου-
δαῖοι.—Τὰ θαυμάσια τοῦ Τηλεφώνου.—Ἱατρικὰ (Θεραπεία τοῦ
Καρκίνου.—Φυσιολογικὰ (Ὁ ἐγκέφαλος τῆς γυναίκας).—Ἡ πρῶ-
τη ὥρις.—Ὁ Ἰουλιανὸς (διήγημα).

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ.

Τὸ τῆς χολέρας ζήτημα δὲν εἶναι ἐκ τῶν ταχέως ἐξα-
λειφθησομένων ἀπὸ τῆς ἡμερησίας διατάξεως, ἴσως δὲ
καὶ ἐπαπειλεῖ μείζονας διαστάσεις παρὰ τὰ ὑπὸ τῶν δια-
φόρων κυβερνήσεων λαμβανόμενα μέτρα καὶ τὴν μετα-
βολὴν τῆς θερμοκρασίας. Καὶ ναὶ μὲν ἐν τοῖς καθ' ἑκά-
στον ἀναγραφόμενοις τηλεγραφήμασιν, ἀπερ' ἀπλῆ ἀν-
τιγραφὴ τῶν ἐν ταῖς βιενναῖαις ἐφημερίσιν ἀπαντωσὼν
εἰδήσεων τυγχάνουσιν, τὸ νόσημα παρουσιάζεται ὡς ἐν
ὑφέσει διατελοῦν, ἀλλὰ, προσεκτικώτερον ἐξεταζομένων
τῶν ἐν τῷ τύπῳ τῶν διαφόρων χωρῶν ἀναγραφόμενων
περὶ τῆς βροτολογικοῦ νόσου χρονικῶν, ἀποδείκνυται ὅτι
αὕτη ἀπέβαλεν ἐν μέρει τὸν φοβερόν αὐτῆς χαρακτῆρα
ὑπὸ τὴν ἐποψὴν τῆς ἐντάσεως, προσλαμβάνει ὅμως σο-
βαρώτερας διαστάσεις ὑπὸ τὴν ἐποψὴν τῆς ἐπεκτάσεως,
αἵτε ἐπισκήπτουσα βαθμυδὸν καὶ εἰς τὰς χώρας, ὅσαι
τέως ἀπυλάγμεναι ἐθεωροῦντο ἀπὸ τοῦ τῆς ἐπιδη-
μίας κινδύνου. Τοῦλάχιστον αἱ ἐν τοῖς κυριωτέροις ὁρ-
γάνοις τοῦ εὐρωπαϊκοῦ τύπου ἀναγραφόμεναι πλη-
ροφορίαι διαπιστοῦσιν ὅτι ἱκανὰ ἐγένοντο σποραδικὰ
κρούσματα χολέρας ἀσιατικῆς ἐν Βελγίῳ, ἐν Ὁλλανδίᾳ,
ἐν Ἰσπανίᾳ παρὰ τὰς ἐφαρμοζόμενας στενὰς καθάρσεις
καὶ τὰ ἰσχύοντα αὐστηρὰ ἀπολυμαντικὰ μέσα, τοῦθ' ὅ-
περ σημαίνει ὅτι τὸ νόσημα ἐξακολουθεῖ ἐτι φέρον κακὸν
ὅλως χαρακτῆρα, παρὰ τὰς φωνασκίας τῶν περὶ τὰ χολ-
ερικά βακτηρίδια ἀσχολοιμένων ἐπιστημόνων, καὶ ὅτι
ἐπείγουσα ἐτι ἐπιβάλλεται ἀνάγκη εἰς τοὺς ἐπιτετραμμέ-
νους τὴν περιφρουρήσιν τῆς δημοσίας ὑγιεινῆς ὅπως
μὴ ἐλαχίστη περὶ τὴν λυψὴν τῶν καταλλήλων προφυ-
λακτικῶν μέσων ἀκνῶν ἢ ἡ μικροφιλοτιμία περὶ τὸ συγ-

καλύψαι τὴν ἀληθὴ τῶν πραγμάτων κατάστασιν τὰ αὐτὰ
συνεπαγὰν ἀποτελέσματα, οἷα ἡ τῶν ἐν Ἀμβούργῳ
ὀλιγωρία, ἡ διὰ μεγάλης καὶ αὐστηρᾶς ἀπειλουμένη τι-
μωρίας, τῆς ἄρσεως δηλονότι τοῦ τέως χαρακτῆρος τῆς
πόλεως αὐτῆς ὡς ἐλευθέρας καὶ συγχωνεύσεως τῆς ἐν
αὐτῇ διοικήσεως μετὰ τῆς ἐν Βερολίῳ κεντροικῆς.

Ἀνομολογητέον οὐχ ἦντον ὅτι σὺν τῇ ἐπαράτῳ νόσῳ
μέγας καὶ αὐτῆς γίνεται λόγος περὶ τῶν πολεμικῶν πα-
ρασκευῶν, ὧν τὸ σύνθημα δίδωσιν ἐπὶ τοῦ παρόντος ὁ
ἐν Γερμανίᾳ γινόμενος πάταγος περὶ τὸ νέον στρατιωτι-
κὸν νομοσχέδιον, τὸ σφόδρα ἀνησυχοῦν τὴν ἐν τῇ αὐτο-
κρατορίᾳ τῶν Χοχεντσόλερν κοινὴν γνώμην καὶ τὸ δι-
καίως ἐμβάλλον εἰς ἀπορίαν τοὺς λοιποὺς ἐν Εὐρώπῃ
λαοὺς, βλέποντας ὅτι καὶ οὗτοι ἐξαναγκασθήσονται μετὰ
μικρὸν νὰ μνησθῶσι τοὺς ἐν Γερμανίᾳ καὶ νὰ προβῶσιν
εἰς παραπλήσια μέτρα ὅπως μὴ ὑπολειφθῶσιν τοῦ γερ-
μανικοῦ ἐν κρίσει ὥρα. Αὐστηρὰ ὄντως ἡ τοιαύτη τῶν
πραγμάτων κατάστασις, ἡ προκαλοῦσα τὴν ὑπόκωφον
μῆνιν τῶν ὑπηκόων τοῦ αὐτοκράτορος Γουλιέλμου, βα-
ρέως στενόντων ὑπὸ τὸ βάρος τηλεκυτῶν στρατιωτικῶν
δαπανῶν καὶ μάτην ἐλπιζόντων ἐπὶ τὴν ἐλάττωσιν αὐτῶν
πρὸς ἀνακούφισιν τῆς μαστιζούσης αὐτοὺς οἰκονομικῆς
καχεξίας, ἥς τὸν βαθμὸν παντὸς ἐπιχειρήματος εὐγλωτ-
τότερον διετράνωσεν ὁ περὶ τὴν διοργάνωσιν παγκοσμίου
ἐν τῇ πρωτεύουσῃ τῆς τῶν Χοχεντσόλερν αὐτοκρατο-
ρίας ἐκθέσεως δισταγμός, ὁ ἀπολήξας εἰς τὴν ὀλοσχερῇ
τοῦ σχεδίου ἐγκατάλειψιν. Ὁ καὶ μικρὰν τὴν προσο-
χὴν συγκεντρῶν περὶ τὸ ζήτημα τοῦτο τῶν στρατιω-
τικῶν δαπανῶν ταχέως πείθεται ὅτι ἀπὸ τῆς Σαδόδας
καὶ ἰδίᾳ ἀπὸ τῆς ἀνιδρύσεως τῆς εἰρημένης αὐτοκρα-
τορίας ἐπὶ τοῦ τάφου τῆς ναπολεοντείου ἐν Σεδάν αἱ
κυβερνήσεις ἐλάχιστα μὲν ἐδαπάνησαν ὑπὲρ τῆς δια-
δόσεως τοῦ πολιτισμοῦ διὰ τῆς ἀναπτύξεως τῆς γεωρ-
γίας, τῆς βιομηχανίας καὶ ἐν γένει ἀπάντων τῶν βιοπο-
ριστικῶν ἐπαγγελμάτων καὶ τῶν ἐπιστημῶν, τούναντίον
δ' ἀμύθητα ἐθυσίασαν ποσὰ εἰς τὴν αὔξησιν τῶν ὑπὸ τὰ
ὄπλα ἀνδρῶν, ὥσει προορισμός τῆς ἀνθρωπότητος καὶ
τῶν τὰς τύχας αὐτῆς ἰθυνόντων εἶναι ἡ ἐξόντωσις αὐτῆς
διὰ τῆς ἀλληλοκτονίας. Καὶ ἀληθῶς τὰ ἐντὸς εἰκοσαε-
τίας δαπανηθέντα ποσὰ πρὸς αὔξησιν καὶ συντήρησιν
τῶν τε κατὰ ξηρὰν καὶ κατὰ θάλασσαν δυνάμεων ἐν τοῖς
μεγάλοις εὐρωπαϊκοῖς κράτεσι ὑπερβαίνουσι τὰ 100
ἐκατομμύρια λιρῶν στερλινῶν, ἀπέναντι τῶν ὁποίων
ποσοστὸν μόλις ἀφιέρωθη εἰς τὰ τῆς εἰρήνης ἔργα καὶ
εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῆς παιδείας καὶ τοῦ πολιτισμοῦ. Εὐ-

λόγως λοιπὸν πάντες οἱ εὐρωπαϊκοὶ λαοί, διαμαρτυρόμενοι κατὰ τῆς πολιτικῆς ταύτης τῶν στρατιωτικῶν δαπανῶν, ἀξιοῦσι τὸν περιορισμὸν τοῦ φοβεροῦ δεινοῦ, ἰδίᾳ δ' ὁ γερμανικὸς, ὅστις παρὰ τὴν δοθεῖσαν παρὰ τῆς Γαλλίας πολεμικὴν ἀποζημίωσιν εὐρήται ἐν οἰκτρᾷ οἰκονομικῇ καταστάσει, μὴ ὑπολειπομένη κατὰ πολὺ τῆς τοῦ ἰταλικοῦ, μάτην δ' ἀπεκδεχόμενος τὴν βελτίωσιν αὐτῆς βλέπει τοῦναντίον φοβερωτέραν δεινῶσιν διὰ τῆς ἀπαιτηθησομένης δαπάνης πρὸς ἐφαρμογὴν τοῦ νέου στρατιωτικοῦ νομοσχεδίου. Τὸ δίκαιον τῶν ἐνστάσεων τοῦ γερμανικοῦ λαοῦ ἀνομολογεῖται παρὰ πάντων τῶν ἀμερολήπτως τὴν ἐν Γερμανίᾳ κατάστασιν κρινόντων, ἄλλως τε δὲ καὶ αὐτὴ ἡ κυβερνήσις, καθορώσα τοῦτο, πειράται διὰ πλαγίων μέσων νὰ κατηχίῃ τὸν λαὸν καὶ νὰ προδιαθέσῃ τὰ πνεύματα κατὰ τρόπον συντελοῦντα εἰς τὴν ἀνέναντι ἰσχυροῦ καὶ τροποποιήσεων ἀποδοχὴν τοῦ νέου στρατιωτικοῦ σχεδίου, οὗ ἡ ἐφαρμογὴ συνεπάγεται δαπάνην 150.000.000 μάρκων παρὰ τοὺς ὑπολογισμοὺς τῶν φίλων τῇ κυβερνήσει φρονούντων κύκλων καὶ διατεινομένων ὅτι ἡ ἀπαιτούμενη δαπάνη ὑπολογίζεται μόλις εἰς τὸ ἥμισυ τοῦ εἰρημένου ποσοῦ. Πρὸς πλείονα μάλιστα ἐνίσχυσιν τοῦ ἀγῶνος αὐτῆς ἡ κυβερνήσις εἰσηγήσατο εἰς τὰ οἰκεία ὄργανα τὴν δημοσίευσιν λεπτομεροῦς στατιστικῆς τῶν πολεμικῶν δυνάμεων τῆς Γερμανίας καὶ τῆς Γαλλίας, καὶ οὕτω τὰ ὄργανα ταῦτα πειρῶνται διὰ πολλῶν ὑπολογισμῶν νὰ καταδείξωσιν ὅτι ὁ τῆς αὐτοκρατορίας στρατὸς ὑπολείπεται λίαν τοῦ τῆς δημοκρατίας, ὥς τεκμηριοῦται ἐκ τῆς συγκρίσεως τῶν πολεμικῶν δυνάμεων ἐκατέρου τῶν κρατῶν τούτων. αἵτινες ἐν μὲν τῇ Γαλλίᾳ συμποσώθησονται μετὰ διετίαν εἰς 4.000.000 καὶ ἐπέκεινα, ἐν δὲ τῇ Γερμανίᾳ εἰς 3.500.000, καίτοι κατὰ τὰ ἀνεξάρτητα ὄργανα μεγάλως ἐλαττοῦται ἡ διαφορά τῶν εἰρημένων ἀριθμῶν. Ταῦτοχρόνως τὰ κυβερνητικὰ ὄργανα ἀπορία ἐτέρων ἐπιχειρημάτων προσφεύγουσι καὶ εἰς τὰ ἐν Γαλλίᾳ διεξαχθέντα στρατιωτικὰ γυμνάσια πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν τοῦ τῆς δημοκρατίας προέδρου καὶ πειρῶνται ν' ἀποδείξωσιν ὅτι τὰ ἐν τῇ δημοκρατουμένῃ χώρᾳ διεξαγόμενα, οὐδὲν τὸν ἀγαθὸν ὑπὸ τὴν ἐποψὴν τῆς εἰρήνης τεκμηριοῦντα, διαπιστοῦσι τὸ φιλοπόλεμον τῶν Γάλλων καὶ τὴν τάσιν τοῦ συμπληρῶσαι τὴν στρατιωτικὴν τῆς χώρας αὐτῶν σύνταξιν ἐπὶ φιλοπολέμοις σκοποῖς, ἐπὶ σκοπῷ τοῦ ἀνακτήσασθαι τὰ ἀπολεσθέντα. Παρατηρητέον οὐχ ἥττον ὅτι τὰ ὑπὸ τοιαύτην ἐποψὴν ἐπιχειρήματα ὅλως σαθρὰ καὶ ἀνυπόστατα τυγχάνουσιν, ὅταν ληφθῇ ὑπ' ὧν ἡ ἀνδρική καὶ ἀκραίφνῃ φιλοπατρίαν ἀποπνέουσα προσλαλίᾳ τοῦ ἐγγόνου τοῦ ὁργανωτοῦ τῆς νίκης ἐν τῇ πόλει, ὅπου Κάρολος ἡ Σφύρα σωτὴρ τῆς Εὐρώπης ἀνεδείκνυτο. Καὶ ἀληθῶς ὁ τῆς δημοκρατίας πρόεδρος κ. Καρνὼ παρὰ τὰ ἐξεληχθέντα πρὸ τῶν ὁμιλιῶν αὐτοῦ γυμνάσια, παρὰ τὴν πρόποσιν τοῦ δημάρχου τῆς πόλεως ταύτης, ὑπομνήσαντος ἐν ἄλλοις καὶ τὴν γαλλορωσικὴν συμφωνίαν διὰ τοῦ περὶ Κρονστάδης ὑπαινυγμοῦ, τὴν προσοχὴν αὐτοῦ συνεκέντρωσαν εἰς τὴν εἰρήνην, δι' ἧς, εἶπε, δύνανται νὰ συντελεσθῶσι τὰ σπουδαιότερα τῶν τῶν εὐημερίαν καὶ εὐδαιμονίαν τῶν λαῶν καὶ τῶν ἐθνῶν συνελαγομένων ἔργων. Πρὸ τῆς τοιαύτης τῶν πραγμάτων καταστάσεως ὁ γερμανικὸς λαὸς δὲν καμμύει τοὺς ὀφθαλμοὺς καὶ ἐντεῦθεν ἡ τῶν ἐν Βερολίῳ ἀνήσυχία ἐπὶ τῇ προμηνυομένῃ ἀντιστάσει τῶν ἐν τῇ λευκῇ αἰθούσῃ κατὰ τὴν συζήτησιν τῶν νέων στρατιωτικῶν νομοσχεδίων, ἀπερ' ἐπιψηφίζόμενα, ἅμερόν θ' ἔχωσι συνέπειαν τὴν ἀπομίμινσιν τῶν ἐν Γερμα-

νία καὶ ἐν τοῖς λοιποῖς μεγάλοις στρατιωτικοῖς κράτεσι τῆς Δύσεως.

Ἐκ τῶν κατὰ χώρας δὲ σπουδαιωτέρων ζητημάτων εἶναι τὸ ἱρλανδικὸν ἐν Ἀγγλίᾳ, οὗτινος μετὰ πολλοῦ τοῦ ζήλου ἐπελάβοντο οἱ νέοι τῆς ἀνάσσης ὑπουργοὶ διὰ σοβαρωτάτου μέτρου, τῆς ἀρσεως δηλονότι τοῦ περισταλτικοῦ νόμου, τοῦ βαρέως τέως ἐπικαθημένου ἐπὶ τοῦ τραχήλου τῶν Ἱρλανδῶν πακτωτῶν καὶ λοιπῶν ἀπὸ τοῦ 1887 καὶ τοῦ προκαλέσαντος μυρίας ὅσας διαμαρτυρίας συνεπεία τοῦ δημιουργηθέντος συστήματος, ὅπερ οὐδὲν ἄλλο ἢ τοῦ αὐτῆς ἡ ἀνακήρυξις τοῦ στρατιωτικοῦ νόμου. Δυνάμει τοῦ ρηθέντος νόμου ὁ γενικὸς εἰσαγγελεὺς ἠδύνατο κατὰ τὴν διάπραξιν κακουργήματος νὰ συλλαμβάνῃ τὸν τυχόντα, ἅμα θεωρούμενον ὡς ἔχοντα γνῶσιν τοῦ διαπραχθέντος κακοῦ ὑπὸ οἰουδύντινος γαιομισθωτοῦ καὶ νὰ τηρῇ ὑπὸ ἀνάκρισιν ἐφόσον ἐβούλετο χρόνον. Διὰ τοῦ μέτρου τούτου ἠλπίζετο νὰ περισταλῇ ἡ ἐπὶ τὴν βίαιοπραγίαν τάσις τῶν πακτωτῶν καὶ ἡ ἐκσφάλις τῶν δικαιωμάτων τῶν γαιοκτημόνων, οἵτινες θερμὸν οὕτω καὶ ἰσχυρὸν ἔχοντες προστάτην, εὐχερῶς ἠδύναντο νὰ καταπιέζωσι τοὺς τὰς γαίας αὐτῶν ἐκμισθοῦντας καὶ νὰ ἐπιβάλωσι τὴν ἐαυτῶν θέλησιν καὶ τὰς ἀποφάσεις παρὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ δικαίου. Ὁ γηραιὸς Γλάδστον, ἀποκηρύττων νῦν τὸν νόμον τοῦτον, ἐπανάγει τὴν πρὸ τῆς 19 αὐγούστου τοῦ 1887 ἐπικρατοῦσαν τάξιν πραγμάτων ἐν τῇ ἐντεῦθεν τοῦ πορθμοῦ τοῦ ἁγίου Γεωργίου νήσῳ καὶ προκαλεῖ οὕτω τὴν δεινὴν καταφορὰν τῶν συντηρητικῶν, οἵτινες, ἡγουμένου τοῦ τέως ἐπὶ τῆς Ἱρλανδίας ὑπουργοῦ, σταυροφορίαν προπαρασκευάζουσι κατὰ τοῦ ὑπουργείου Γλάδστοντος καὶ σκοποῦσι διὰ μακρῶν ν' ἀγορεύσωσι κατὰ τοῦ νέου μέτρου, ὅπως προκατηχίσωσι τὸν τε ἀγγλικὸν λαὸν καὶ τοὺς ἀντιπροσώπους αὐτοῦ καὶ παράσχωσιν οὕτω αὐτοῖς ἐπιχειρήματα πρὸς σφοδρὰν καὶ τελεσφόρον καταπολέμωσιν τοῦ περὶ Ἱρλανδίας νομοσχεδίου, ἅμα εἰς τὸ κοινοβούλιον ὑποβληθέντος. Φαίνεται ὅμως ὅτι οἱ ἀγῶνες τῶν πολεμίων τοῦ κ. Γλάδστοντος ἐπὶ ματαίῳ καταβλήθησονται, διότι ἐν Σκωτίᾳ τοῦλάχιστον ἡ ἀρσις τοῦ εἰρημένου περισταλτικοῦ νόμου εὐάρεστον ἐμποιήσασα ἐντύπωσιν ἀνεπτεροῖ τὰς ἐλπίδας τῶν πρωτευνόντων ἐν τῷ μέρει τούτῳ τοῦ Ἡνωμένου βασιλείου κύκλων ἐπὶ τὴν ἐφαρμογὴν διοικητικῶν μεταρρυθμίσεων καὶ ἐν Σκωτίᾳ, παραπλησίως πρὸς τὰς ἐπιδιωκόμενας διὰ τοῦ σχεδίου τῆς διοικητικῆς αὐτονομίας ἐν Ἱρλανδίᾳ. Ὅπως οὐδέποτε ὅμως ἡ θέσις τοῦ περὶ ἀρσεως τοῦ περισταλτικοῦ νόμου μέτρου νέαν παρέσχε ζωὴν εἰς τὸ ἱρλανδικὸν ζήτημα, καὶ πρὸ τῆς νέας σπουδαιότητος αὐτοῦ ἐν δευτέρᾳ ὅλως τίθενται μοῖρα τὰ λοιπά, ἥτοι τὸ ἐργατικὸν καὶ τὸ ἐν Ἀφρικῇ, παρὰ τὰς θρυληθείσας φήμας περὶ συνεννοήσεως τοῦ κ. Γίερς μετὰ τοῦ κ. Ριμπὼ ἐν τῷ προβλήματι τῆς τηρητέας ἐν τῇ εἰρημένῃ ἡπείρῳ πολιτείας ἐπὶ τῇ εἰς τὴν ἐξουσίαν ἀνάδοξ τοῦ κ. Γλάδστοντος.

Οἱ ἐν Γαλλίᾳ τὴν προσοχὴν ἔχουσιν ἐστραμμένην πρὸς τε τὰς τελεσθείσας μεγαλοπρεπεῖς ἐορτὰς ἐν τῷ Πανθεῷ ἐπὶ τῇ ἐκατονταετηρίδι τῆς παρὰ τῆς Συμβολικῆς ἀνακηρύξεως τῆς δημοκρατίας καὶ πρὸς τὴν περιοδείαν τοῦ ἀνωτάτου τῆς Γαλλίας ἀρχοντος ἀνὰ τὰς ἐπαρχίας, ὅπου ἐτελέσθησαν μεγάλα στρατιωτικὰ γυμνάσια καὶ ὅπου ἀπηγγέλθησαν θερμότατοι λόγοι, ἐξημνοῦντες τὴν κραταιωθεῖσαν δύναμιν τῆς Γαλλίας διὰ τῆς δημοκρατίας καὶ ἐπαγγελλόμενοι τὴν ἐπὶ μᾶλλον ἐνίσχυσιν τῆς εὐημερίας τῆς χώρας καὶ τοῦ λαοῦ αὐτῆς διὰ τῆς καλλιέργειας τῆς εἰρήνης καὶ διὰ τῆς συνενώσεως πάντων

ὑπὸ τὸ λάβαρον τῆς δημοκρατίας, δι' ἧς ἡ κατασυντριβείσα κατὰ τὸ ἀπαίσιον ἔτος εὐρωπαϊκὴ δύναμις ἀνέστη ἐν διαστήματι εἰκοσαετίας καὶ ἀνεκτίσαστο ἢν κατεῖχεν ἄλλοτε θέσιν ἐν τῇ χορείᾳ τῶν μεγάλων εὐρωπαϊκῶν κρατῶν. Συνήμα τῶν ἐν Γαλλίᾳ τὴν προσοχὴν ἐπισπῶνται τὰ τε ἐν Δαχομαίῃ ἐπισυμβαίνοντα μεθ' ὅλον τὸν θρίαμβον τοῦ συνταγματάρχου Δυδ, κατακινήσαντος ἐσχάτως ἐπὶ ἰσχυρὸν σῶμα Δαχομαίων καὶ διασκορπίσαντος αὐτό, ὡς καὶ τὸ ζήτημα τοῦ ἐμπορικοῦ ναυτικοῦ, ὅπερ ὄντως ἐν Γαλλίᾳ εἶναι ἐλάχιστον ἐν συγκρίσει πρὸς τὰ πλοῖα τῶν ξένων σημαίων, τὰ διεξάγοντα τὸ μετὰ τῆς ἀλλοδαπῆς ἐμπορίου τῆς δημοκρατουμένης χώρας.

Οἱ ἐν τῇ Ἰταλίᾳ ἐξακολουθοῦσιν ταρασσόμενοι τὰ κύκλα αὐτῶν ὑπὸ τὸ ἀπαίσιον φάσμα τῆς οἰκονομικῆς καχεξίας, ἥτις βαθμυδὸν τοιαύτας προσλαμβάνει διαστάσεις, ὥστε σύμπας σχεδὸν ὁ λαὸς τοῦ ἰταλικοῦ βασιλείου, τὰ μένεα πνέων κατὰ τῆς κυβερνήσεως ἀναζητεῖ ἀγκυραν σωτηρίας ἐν τῇ ἀποκηρύξει τῆς ἐνεστώσης ἐξωτερικῆς πολιτικῆς, τοῦ κυριωτέρου τούτου αἰτίου τῆς ἀνυποίστου τῶν οἰκονομικῶν καταστάσεως τοῦ βασιλείου, καὶ ἐν τῇ ἐγκαινίσει νέας, τεινούσης εἰς ἀνασύνδεσιν τῶν μετὰ τῆς Γαλλίας ἐμπορικῶν δεσμῶν καὶ πραγμάτων τῶν κατὰ τὰς ἐφορτὰς τῆς Γενούης ἐκδηλωθεισῶν εὐχῶν. Ἐν τῇ κατὰ τῶν ἰθυγόντων ἀγανακτήσει ὁ λαὸς δὲν ὑποχωρεῖ πρὸ οἰουδήτινος ἐπιχειρήματος καὶ ἐντεῦθεν ὁ γινόμενος πάταγος περὶ τὴν ἐν Σικελίᾳ ληστείαν τὴν ἀποδιδომένην εἰς τὴν ἐπικρατοῦσαν ἀνὰ τὴν χερσόνησον οἰκονομικὴν καχεξίαν καὶ οὐχὶ εἰς τὴν τάσιν τῶν εἰς ἀρχαιοτέρους χρόνους τὴν ἀρχὴν αὐτῶν ἔχόντων ληστρικῶν στιφῶν.

Οἱ ἐν Αὐστρίᾳ μεθ' ὅλην τὴν φυλετικὴν διαφωνίαν, ἥς τρανὸν παρέχουσι δεῖγμα καὶ αἱ κατὰ τοῦ γερμανικοῦ στοιχείου διαμαρτυρίαι τοῦ τσεχικοῦ καὶ αἱ τοῦ Ρουμανικοῦ ἐν Βαρσοβίᾳ κατὰ τοῦ οὐγγρικοῦ ἔχουσι τὸ ζήτημα τοῦ κοινοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν ὑπουργείων ἐπὶ τῇ ἀναγραφῇ συμπληρωματικῆς δαπάνης, καίπερ ἐλαχίστης συγκριτικῶς πρὸς τὰς ἐν ταῖς λοιπαῖς χώραις τῆς Εὐρώπης καὶ ἰδίᾳ τῇ συμμάχῳ Γερμανίᾳ αἰτουμένας. Τὸ κυριώτερον πρόσκομμα προβάλλουσι τὰ σλαβικὰ φύλα, ἅπερ, κατ' οὐδένα τρόπον ἀνεχόμενα τὴν μετὰ τῆς Γερμανίας συμμαχίαν ἐναντίον τῆς ὁμοφύλου Ρωσίας, προπαρασκευάζονται εἰς σφοδρὰν ἀντίστασιν διὰ τῶν ἀντιπροσώπων αὐτῶν ἐν ταῖς ἐθνικαῖς ἀντιπροσωπείαις, αἷμα ὑποβλήθησομένης τῆς ἐκτάκτου πιστώσεως εἰς αὐτάς.

Καὶ οἱ ἐν Ἑλλάδι δὲ ἔχουσι τὸ οἰκονομικὸν ζήτημα, ὅπερ ὄντως μεγάλῃν κέκτηται σοβαρότητα, καὶ τὴν μόνην δὲ λύσιν παραδοκεῖ ὁ λαὸς ἀπὸ τοῦ κ. Τρικούπη, καλῶς τὰ τῆς χώρας οἰκονομικὰ μελετήσαντος καὶ ἐγκύβαντος ἥδη εἰς τὰ ληπτέα μέτρα πρὸς βελτίωσιν τῶν κακῶς κειμένων.

Ἐκ τῶν λοιπῶν τοῦ Αἰμου κρατῶν ἡ Σερβία ἐπισπᾶται τὴν προσοχὴν ἰδίᾳ τοῦ πολιτικοῦ κόσμου συνεπείᾳ τοῦ ἐκδηλουμένου ἐν τε ταῖς ἐφημερίσιν καὶ ἐν ταῖς ἰδιωτικαῖς συνεντεύξεσι διαπληκτισμοῦ τῶν ἡγετῶν τοῦ ριζοσπαστικοῦ κόμματος πρὸς τοὺς τῶν φιλελευθέρων, τοῦ ἀπειλοῦντος ἐσωτερικῆς περιπλοκάς, ἐὰν μὴ κατισχύσῃ ἡ σύνεσις τοῦ ἀντιβασιλέως κ. Ρίστιτς καὶ ἡ τοῦ πρωθυπουργοῦ κ. Ἀδακούμοβιτς.

Ἡ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ

ΜΕΤΑΦΡΑΖΟΜΕΝΗ ΥΠΟ

Μ. Ε. ΜΙΧΑΛΟΠΟΥΛΟΥ.

(Συνέχεια· ἴδε προηγούμενον ἀριθμόν).

Ἐξῆς οἱ Δωριεῖς, ἀπελαθέντες τοῦ Ὀλύμπου καὶ τῆς παραλίας, συνεπικνωθήσαν περὶ τὴν Πίνδον τὴν πατρίδα αὐτῶν ἀπολέσαντες, ἀπώλοντο καὶ αὐτοὶ ἐν μέσῳ τῶν ὄρειων, τῶν οἰκούντων τὰς δύο κλιτύας τῆς Πίνδου καὶ τοῦ Λάκμωνος, καὶ ἀπέβησαν Μακεδόνες κατὰ τὴν ἐκφρασιν τοῦ Ἡροδότου.

Ἀλλὰ συναθροίζονται αὖθις, ἡ δωρικὴ δὲ φυλὴ, ὁμοία τοῖς ποταμοῖς τῆς χώρας, οἵτινες ἀπόλλυνται ἐν τῇ ἐδάφει, ἢν ἀνακύψουσιν ὀρμητικώτεροι καὶ ἐξακολουθήσῃσι τὸν ροῦν αὐτῶν ἐξέρχεται τῶν ἀφάνων τάξεων τῶν ὄρειων κατοίκων, διανοίγει ἑαυτῇ ὁδὸν πρὸς νότον, ὁρμᾷ ἐπὶ τῶν Δρυόπων, ἐνιδρυμένων ἐν τῇ σειρᾷ τῆς Οἴτης, καὶ τέλος σφωρεύεται ἐν τῇ γονίμῳ μυχῇ, ὃν καταλείπουσι μετὰ ἀλλήλων ὁ Παρνασσὸς καὶ ἡ Οἴτη. Ἡ χώρα αὕτη, ἐν τῇ μέσῳ τῆς ὁποίας ὁ Πίνδος² καὶ ἄλλα ποτάμια ἐνοῦνται πρὸς ἀπαρτιδὸν ποταμοῦ, ὃς ὑπὸ τὸ ὄνομα τοῦ Κηφισοῦ ῥεεῖ πρὸς τὴν Βοιωτίαν, παρέμεινε πάντοτε ὑπὸ τὸ κράτος τῶν Δωριέων. Αὐτόθι κεῖται ἡ ἀρχαιοτάτη τῶν ὑπὸ τὸ ὄνομα Δωριῶν γυναικῶν ἡμῶν χωρὶς, αὐτόθι δὲ τὸ ὁμοσπονδιακὸν τῶν Δωριέων σύστημα διετηρήθη ἐν ταῖς τέσσαρσι πόλεσι, τῇ Βοιῳ, τῇ Ἐρινεῳ, τῇ Πίνδῳ καὶ τῇ Κυτινίῳ, μέχρι τῶν τελευταίων χρόνων τῆς ἑλληνικῆς ἱστορίας.

Οὕτως ἀπὸ τῶν ὑψηλῶν τῆς Μακεδονίας οἱ Δωριεῖς εἶχον μετοικίδει εἰς τὸ κέντρον τῆς μέσης Ἑλλάδος καὶ εἶχον ἐνιδρυθῆναι εἰς τοὺς πρόποδας τοῦ Παρνασσοῦ μετὰ τοῦ Μαλιακοῦ καὶ τοῦ Κριθαίου κόλπου, οἵτινες καθιστᾷσι τὴν μέσῃν Ἑλλάδα χερσόνησον, κοινῶν ὄντων πανταχόθεν πρὸς τοὺς διαφωτισμένους λαούς. Προδήλως οἱ λαοὶ οὗτοι δὲν ἠδύναντο νὰ ζῶσι συνεσταλμένοι ἐν στενῇ χώρῳ, χωρὶς νὰ αἰσθανθῶσι τὴν ἀνάγκην τοῦ καθορισμοῦ τῶν ἀμοιβαίων αὐτῶν δικαιωμάτων, οἱ Δωριεῖς δὲ, μνησθέντες ἐπὶ τῶν ἀκτῶν τῆς Θεσσαλίας τὰ πεπολιτισμένα ἦν καὶ οἰκοῦν ἐν αὐτοῖς συγκεροτηθέντες, ἦσαν καὶ διὰ τὰς πολλὰς αὐτῶν περιπλανήσεις μάλιστα ἐπιτήδειοι εἰς τὸ νὰ συνάψωσιν ἀμοιβαίας σχέσεις μετὰ τῶν διαφόρων λαῶν τῆς ἡπείρου.

Ἀλλὰ τῶν διεθνῶν τούτων σχέσεων εἰς μόνος τύπος ὑπῆρχεν ἐν τῇ ἀρχαίᾳ Ἑλλάδι, ὁ τῆς κοινῆς λατρείας, ἐν ὁρισμένῳ χρόνῳ συναθροισθῆναι τινὰς τῶν ὁμόρων λαῶν περὶ ἱερὸν τι γενικὸς ἀνεγρωρισμὸν καὶ ἐπιβαλλοῦσιν πᾶσι τοῖς προσερχομένοις τὴν τήρησιν νόμων τινῶν.

Αἱ δημοτελεῖς αὗται συναθροίσεις ἢ **ἀμφικτυονίαι** εἰσὶν ἴσα τῇ ἑλληνικῇ ἱστορίᾳ ἀρχαίαι ἢ, κρεῖττον εἰπεῖν, εἰσὶν οἱ πρῶτοι τύποι, οὓς περιβάλλεται ἡ γενικὴ ἱστορία τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ. Πράγματι μέχρι τῆς ἰδρύσεως τῶν πρώτων ἀμφικτυονιῶν ὑπῆρχον μόνον μεμονωμένοι φυλαί, ὧν ἐκάστη ἔχεν χάριν ἑαυτῆς, ἔχουσα ἰδίᾳ ἥθη καὶ ἰδίους βωμούς, ἐφ' ὧν οὐδεὶς ξένος ἠδύναντο νὰ θύσῃ. Ὁ πελασγικὸς Ζεὺς ἐθέσπιζε πατριαρχικὴν κοινότητα μόνον μετὰ τῶν μελῶν τῆς αὐτῆς φυλῆς. Εἰς ἰδρυσιν δεσμῶν, συναπτόντων ἐν εὐρύτερῳ κύκλῳ τοὺς ἑλληνικοὺς λαούς, ἦν χρεια λατρείας, προκυνύσεως ἐκ προηγουμένου πολιτισμοῦ καὶ κοινωσιῶν ὑπὸ τῶν μᾶλλον τῶν ἄλλων πεπολιτισμένων φυ-

1) «Ἐντεῦθεν (ἐκ Πίνδου) αὐτοὶ εἰς τὴν Δρυοπίδα μετέβη (Ἡρόδ. Α', 56)».

2) Πραχτόταμος τοῦ Κηφισοῦ ἐν Λοκρίδι.

3) Περὶ τῆς δωρικῆς ταύτης περὶ τὸν Παρνασσὸν Τετραπόλεως ἴδε Στράβ. Θ', 427, περὶ τοῦ «Κοινοῦ τῶν Δωριέων» δὲ, ὑφισταμένου ἐν Δωρίδι κατὰ τὸν Β' ἔτι μ. Χ. αἰῶνα, ἴδε *Archaeol. Zeitung*, 1855, σ. 37, καὶ Wescher et Foucard, *Inscr. de Delphes*, n° 365.